

Život nie je katastrofický film

Michael E. Mann

Nová klimatická válka

Host, 2022, preklad Pavel Pecháček, 447 stran

TEXT MÁRIA KARLAKOVÁ

FOTO HOST

HODNOCENÍ 60 %

Prečo vládne opatrenia s bojom proti klimatickej zmene nezačali už dávno? Nadobudanie zisku v prospech jednotlivcov a daných skupín (konkrétne čo sa týka tejto knihy fosílnych záujmových skupín) sa stalo hlavným cieľom politikov, kvôli ktorému boli a sú schopní neetickeho jednanja v rámci spoločnosti a celej planéty. Za pomoci rôznych techník sa nami snažili manipulovať a klamať nás. Klimatická vojna začala samotným popieraním, prenesenej zodpovednosti na nás, snahou rozdeliť spoločnosť, odvrátením pozornosti od problému až po inaktivistické hnutie a doomerstvo. Dostali sme sa tak z „klimatická zmena neexistuje“ rovno k „všetko už je stratené“. Čo nie je pravda, ako píše Michael E. Mann, a tak vzniká tzv. nová klimatická vojna.

Nová klimatická vojna podrobne predstavuje boj o planétu, jednotlivé skupiny ekologických aktivistov, ktoré sa presadzujú za zmenu alebo opačne inaktivistické, ktoré sú financované fosílnym priemyslom. Knihu môžeme považovať za obsiahlejšiu históriu bojov (nie však úplne kompletnú a geograficky vyhradenú) proti klimatickej zmene, podporu obnoviteľných zdrojov (sú však opísané malo a len z jedného uhla), úvahy a kritiku Michaela M. Manna. Ostrá kritika je v niektorých prípadoch na mieste inokedy využíva zbrane voči svojim kolegom, ktoré im sám vyčíta a stáva sa z toho nekonciaca obhajoba Michaela M. Manna.

Je však na mieste a vôbec možné v rámci klimatickej zmeny hovoriť len o fosílnych palivách? Na začiatku iných odvetví stojí práve to, ale v rámci skladačky nejde nezmeniť niektoré odvetvia, ktoré fosílna palivá podporujú a sú súčasťou celého problému. Rovnako, ako zmieňuje podporovanie fosílnych záujmových skupín konzervatívcami a pravicovými republikánmi. Čo taký odevný priemysel? Je možné ho z debaty o klimatickej zmene vylúčiť? Regulácia uhlíkových emisií naozaj nezničí ekonomiku. Konzumerizmus sa tak stáva jedným z hlavných problémov. Uskromniť sa, zmeniť návyky, nahliadať na vec z oboch strán nám slobodu neukradne, ale naopak vráti.

Neznamená to však vyvíjať tlak na jednotlivca a hodiť na neho zodpovednosť za škody, ktoré

sú už napachane a vytvárať chaos. Ani podstrkávať myšlienku, že ako jednotlivci nič nemôžeme. Je potreba začlenenia všetkých. Nás, politikov aj lobistov. Nelogicky potopiť ekologických aktivistov, útočiť na ľudí, ktorí sa snažia aspoň niečo robiť, hľadať v nich pokrytco a poukazovať na nedokonalosť nie je riešením. Individuálne činy sú podstatné. V takej miere akej sme ochotní alebo schopní. V konečnom dôsledku nečinnosť znamená väčšiu obeť, väčší zásah do slobody ako kroky podniknuté na záchranu.

Ostrú kritiku a celú kapitolu si vyslúžil aj Michael Moore, konkrétne jím produkovaný dokument Planet of the Humans, v ktorom poukazuje na problémy obnoviteľných zdrojov solárnej a veternej energie. Zcela informatívne a rozhodne menej násilne ako Michael M. Mann. Hovoriť o obnoviteľnej energii selektívne podľa toho, čo sa hodí a, čo nie je rovnako zavádzajúce ako celý problém informovanosti spoločnosti v rámci

klimatickej zmeny. Chceme celú pravdu, a to aj o vstupoch a údržbe, ku ktorým sú potrebné fosílna paliva a že biomasa nie je zelená energia.

Ďalšie možnosti ubráneniu sa skázy, ktoré sú však domnelé podporujú fosílnych záujmových skupín. Geoinžinierstvo im umožňuje pokračovať v obchodovaní s fosílnymi palivami a napáchať ešte viac škody v krehkom ekosystéme prírody. Zachytávanie CO₂ neznie zle, ale za pomoci vstrekovania siranových aerosólov do stratosféry už znie pomerne desivo.

Stále máme nádej. S plánom obnovy a nulovou politikou emisií uhlíka prišlo mnoho zemí. Sú to optimistické výhľady spolu s angažovanosťou mladej generácie, ktorá si chce vziať svoju planétu späť. Náš život nie je katastrofický film. Nepodliehajte pocitu zúfalstva a beznádeje. Nenechajte sa opantať nečinnosťou. **Urobme to, čo je v našich silách a možnostiach.**